

Akif Hocam...

Hamit Kardaş – 29 Mayıs 2017

<http://www.gercek hayat.com.tr/akif-emreye-veda/akif-emrenin-ardindan/>

Yolumuz ilk kez Mart 2011’de Dünya Bülteni’nde çalışmaya başlayınca kesişti Akif Emre hocamla. Balmumcu’daki ofise iş görüşmesine gittiğimde kendisiyle değil, sitenin Yazı İşleri Müdürü Ahmet Sezer’le konuşmuştuk. Ahmet Bey, bir ara odadan çıkıp 10 dakika sonra döndüğünde ertesi gün gelip başlamamı söyledi.

İlk iş günümde haber toplantısına girdik. Üzerinde yığınla kitap bulunan masasında mütebesim ve fakat ciddi çehresiyle oturuyordu. Ahmet Bey gündemi okurken Akif Hocam aralarda haberlerin nasıl görülmesi gerektiğine dair bir şeyler söylüyor, gazetecilik dersi veriyordu.

Akif Emre ile Dünya Bülteni maceramız Nisan 2016’ya kadar sürdü. Her iş gününde toplantı yaptık. O öğretti, biz öğrendik. Bu tarihte bültenden ayrıldı, biz devam ettik. Nisan 2017’de ben de ayrıldıktan 1,5 ay sonra beni arayıp yeni site projesinden bahsetti ve beraber çalışmayı teklif etti. Hiç düşünmeden kabul ettim ve böylece haberiya.com doğdu. Sitemiz 8 Mayıs 2017’de açıldı ancak ne yazık ki 23 Mayıs’ta ofise geldikten 15 dakika kadar sonra odasına girdiğimizde koltuğa yığılmış halde bulduk kendisini. Acil servisi aradık, ambulans yarım saat sonra gelebildi. Böylece en değerli hocamı kaybettim.

Akif Hocamın Haberiya’ta dair büyük projeleri ve umutları vardı. Ancak okuyucuların yoğun teveccühü ile karşılaşmasına rağmen medyadaki dostlarının siteyi görmemesine, ona dair bir haber yapmamasına çok üzülüyordu. Vefatından önceki gün bana, “Siteyi açalı 15 gün oldu ama medyada hiç haber yapılmadı siteye dair. Sadece Cengiz Er gördü sitesinde. Allah razı olsun” demişti.

Akif Hocam yalnız vefat etti, cenazesinde bulunan binler, sağlığında pek arayıp sormazdı. Hazindir ki kalp krizi geçirdiği sırada iki oda ötede bulunan ben bile fark edip yanına gidemedim de on dakika sonra toplantı için odasına gittiğimde koltuğa yığılmış haliyle karşılaştım.

Hem Dünya Bülteni’nde hem de Haberiya’ta cazip olan günceli yakalamak yerine düşünce dünyamızı anlamlandıracak gündemi, yani hakikati takip etmeyi, kıyıda köşede kalmış ancak hakikati temsil eden gündemi kamuoyuna duyurmanın peşindeydi.

Ah Akif Hocam; hani yazılarını yazdıktan sonra son okumasını yapmak üzere bana gönderirken “Kurtarır mı” diye sorardın ya; Evet Hocam, kurtarırdı, kurtarıyordu, kurtaracaktı... Ancak biz gösterdiğin ölümsüz hakikati takip etmek yerine cezbedici güncele yöneldik. Affet bizi Hocam.